

گزارش ۱ مورد فشردگی عصب مدین توسط خار Struther

چکیده

دکتر بیژن فروغ I

عصب مدین از شایع‌ترین اعصابی است که در قسمت‌های مختلف اندام فوقانی تحت فشار قرار می‌گیرد. یکی از محل‌هایی که این عصب تحت فشار قرار می‌گیرد ناحیه سوپراکوندیلار است که گاهی دارای یک لیگامان یا خار یا هر دوی آن‌ها می‌باشد که از موارد نادر سندرم فشاری عصب مدین محسوب می‌گردد. خار Struther می‌تواند عصب اولنار و شریان براکیال را نیز تحت فشار قرار دهد و برای بیمار ایجاد علائم نماید. این بیماران ممکن است علائم گرفتاری عصب مدین، اولنار یا شریان براکیال را داشته باشند یا بدون علامت باشند و در رادیوگرافی به طور اتفاقی تشخیص داده شوند. در اغلب موارد این بیماران با علائم سندرم فشاری عصب مدین مراجعه می‌کنند و از خواب رفتگی و درد مبهم در اندام فوقانی شکایت دارند. در بعضی از موارد نیز درد تا ناحیه شانه و حتی گردن و در قسمت پایین تا انگشتان ادامه می‌یابد و ممکن است با رادیولوپاتی یا سندرم‌های فشاری دیگر اشتباه شود. بیماری که در این مقاله معرفی می‌شود آقای ۲۵ ساله‌ای بود که با علائم درد و خواب‌رفتگی اندام فوقانی راست مراجعه کرده بود.

کلیدواژه‌ها: ۱- عصب مدین ۲- سندرم فشاری ۳- لیگامان یا خار Struther

مقدمه

در مواردی که عصب یا شریان ارتباطی با خار یا لیگامان ندارد علائمی ایجاد نمی‌شود. در صورت وجود فشار روی شریان یا عصب، بیمار با علائم عصبی یا عروقی یا هر دو مراجعه می‌کند.

علائم عصبی بیمار توسط روش‌های الکترودیگنوز قابل تشخیص است به طوری که سرعت هدایت عصبی در ناحیه فشار کاهش یافته و عضلات نیز علائم دژنراسانس از خود نشان می‌دهند.

با جراحی و برداشتن فشار از روی عصب یا شریان علائم به طور کامل از بین خواهند رفت. گاهی ممکن است بیمار بدون جراحی و با رعایت دستورات ورزشی و جلوگیری از افزایش فشار در ناحیه بهبود یافته و سال‌ها نیز بدون علامت باقی بماند(۵).

سندرم‌های فشاری عصب مدین از شایع‌ترین سندرم‌های فشاری بدن است که شایع‌ترین آن سندرم تونل کارپ می‌باشد. این عصب در نواحی بازو، آرنج و مچ دست می‌تواند تحت فشار قرار گیرد. در بازو، ناحیه سوپراکوندیلار محلی است که می‌تواند عصب را تحت فشار قرار دهد. در این ناحیه در موارد نادر به دلیل وجود خار یا لیگامان یا هر دو همراه با هم و عبور عصب مدین از زیر خار یا لیگامان، عصب تحت فشار قرار می‌گیرد(۱ و ۲) و علائمی را برای فرد ایجاد می‌کند. در موارد بسیار نادر این سندرم توسط فشار روی عصب مدین، اولنار و شریان براکیال همراه با هم به وجود می‌آید که در این موارد شدیدتر است. گاهی بیمار تاندت‌ها علائمی ندارد و به طور اتفاقی در عکس‌برداری از ناحیه آرنج تشخیص داده می‌شود(۳ و ۴).